

GRUDZIEŃ

Biedronki

W związku ze zbliżającymi się Świętami Bożego Narodzenia życzę wszystkim rodzicom i dzieciom spokojnych, radosnych, ciepłych świąt wpływających w miłej rodzinnej atmosferze, oraz wspólnego podróżowania w świat bajki i baśni.

INFORMACJE DLA RODZICÓW

To warto wiedzieć...

Święta Bożego Narodzenia jednoczą rodziny...

Dobra rodzina to taka, w której panuje miłość, zrozumienie, akceptacja, rozwój dzieci i rodziców, poszanowanie godności drugiego człowieka. Dobre domy, dobre rodziny są gwarantem dobrego społeczeństwa. Wszyscy jesteśmy współodpowiedzialni za mocne i słabe strony rodziny, za społeczność, w której żyjemy, za dobro i zło naszego narodu. Odpowiadamy za atmosferę życzliwości i bezpieczeństwa w naszych domach, na ulicach, za to, czy w naszym narodzie cenić będziemy takie wartości, jak sprawiedliwość, prawość, miłość, wolność, pokój. Święta Bożego Narodzenia jednoczą rodziny, umacniają naszą miłość do Boga, bliźnich, siebie, do całego świata. Są to święta bardzo rodzinne i bardzo ważne w naszym życiu. Podejście do Świąt, do tradycji, do własnego życia jest wyznacznikiem wielkości człowieka. Świąteczna symbolika zawiera bogate treści. Aby tę świąteczną rzeczywistość głęboko przeżyć i głosić radość z narodzenia Bożej Dzieciny, potrzebna jest właściwa postawa duchowa. Jezus przyszedł, aby nas uczyć miłości, narodził się dla każdego z nas. W świąteczny wieczór gromadzi się cała rodzina, przybrany stół z siankiem pod obrusem i białym opłatkiem na nim, choinka. Wspólna modlitwa, czytanie Ewangelii o Narodzeniu Jezusa, życzenia, przebywanie przy wspólnym stole, kolędowanie. Łamanie się opłatkiem jest znakiem przebaczenia i rozpoczęcia życia w miłości, otwarcie się na drugich, śpiewanie kolęd, które mówią nam o wydarzeniach sprzed 2000 lat, o nocy, która jest raz w roku, o miłości, która ma moc odpuszczania win i pozwala patrzeć z nadzieją w przyszłość. Rok 2006 był pełen wydarzeń małych i wielkich w życiu każdego z nas, w życiu rodzinnym, narodowym, w życiu świata. Były sukcesy, ale także poniesione klęski, wielkie straty. Przed nami niewiadoma przyszłość, w którą wkraczamy z miłością, mądrością i siłą Bożego Narodzenia.

W głównej mierze ta przyszłość leży w rękach rodzin. Rodzina jako podstawowa grupa społeczna stanowi dla dziecka pierwsze i podstawowe środowisko społeczne. Odgrywa ona znaczącą rolę w wychowaniu dziecka szczególnie w wieku przedszkolnym. Okres ten wymaga od rodziców ogromnego taktu i umiejętności wychowawczych, gdyż rozwój poznawczy dzieci jest uwarunkowany świadomym postępowaniem i organizowaniem przez rodziców życia rodzinnego. Dziecko w wieku przedszkolnym jest najbardziej podatne na przyswojenie nowych doświadczeń, wiadomości i obrazów. Okres ten często wpływa na to kim dziecko stanie się i jak przebiegać będzie jego dalsze życie. Duże znaczenie w procesie wychowania ma właściwy, serdeczny stosunek rodziców do dzieci. Tworzy on podstawę życzliwego obcowania, które daje okazję do niezamierzonego przyswojenia sobie wzorców spotykanych w domu rodzinnym. Rodzice, którzy kochają swoje dzieci starają się zapewnić im korzystne warunki rozwoju i wychowania. Nie ma prawidłowego wychowania bez więzi uczuciowej łączącej ze sobą członków rodziny, bez wzajemnego zrozumienia i zaufania. Dzięki działaniom na rzecz rodziny i wspólnemu przeżywaniu z nią radości i zmartwień dziecko stopniowo staje się pełnowartościowym jej członkiem. Podtrzymywanie i pielęgnowanie związków uczuciowych i tradycji rodzinnych może tworzyć specyficzną i niepowtarzalną atmosferę domu rodzinnego, do którego tak chętnie wracamy jako ludzie dorośli.

Środowisko rodzinne spełnia ważne funkcje wychowawcze, z którymi wiążą się następujące zadania: poznawcze – dotyczące poznawania pojęć, treści, zachowań otaczającej rzeczywistości zarówno społecznej jak i przyrodniczej, technicznej, itp., emocjonalne – zaspokajanie potrzeb bezpieczeństwa, miłości, więzi, uznania, kontaktu społecznego, opiekuńczo – usługowe – zapewnienie wszystkim członkom rodziny codziennych usług opieki fizycznej, uspołeczniające – wprowadzenie członków rodziny w

życie społeczne, przekazywanie im wartości kulturalnych, przygotowujące – do kreatywnego życia i przyszłego zawodu, kształtowanie aktywnego stosunku do pracy, zainteresowań zawodowych, dokonywanie preorientacji zawodowej i szkolnej, stymulujące rozwój zainteresowań, zamiłowań i zdolności dzieci, organizowanie sytuacji wychowawczych dla dziecka w rodzinie i poza nią. Zadania te sprowadzają się do bogatej sfery oddziaływań społeczno – wychowawczych rodziny i są one ze sobą nierozzerwalne.

Zakres i charakter odpowiedzialności wychowawczej rodziny zmienia się w różnych okresach rozwoju dziecka. Wychowanie przez rodziców w pierwszych fazach rozwojowych dziecka nie zastąpi żaden inny rodzaj wychowania. Wraz z rozwojem dziecka zwiększa się rola poza rodzinnymi środowiskami wychowawczymi, lecz znaczenie rodziny nigdy nie wygasa.

SPRAWDŹ, CZY TWOJE DZIECKO JEST LEWORĘCZNE

Rodzicu! Jeśli chcesz wiedzieć, która ręka, oko, czy noga twojego dziecka rozwija się szybciej, zaobserwuj jak reaguje ono w różnych sytuacjach.

RECE

- połóż przed dzieckiem jakąś zabawkę, poproś by wskazało na nią palcem
- rozrzuć na podłodze kilka klocków i zaproponuj dziecku by zbudowało z nich wieżę
- daj dziecku małą piłeczkę i poproś, by ją rzuciło
- daj mu kilka cukierków i poleć, by rozdało je pozostałym domownikom.

NOGI

- zaobserwuj, którą nogą dziecko kopie piłkę
- podczas ubierania zwróć uwagę, którą nogą dziecko najpierw wsuwa w nogawkę spodenek
- zaobserwuj, którą nogą dziecko rozpoczyna schodzenie ze schodów
- poproś je by poskakało na jednej nodze

OCZY

- zrób w kartce papieru mały otwór, poproś dziecko, by spojrzało przez wyciętą dziurkę
- zwiń w rulon gazetę i powiedz dziecku by popatrzyło przez „lunetę”
- daj dziecku jakiś obrazek i szkło powiększające, po czym zaobserwuj, którym okiem dziecko przez nie patrzy

USZY

- stań za dzieckiem i upuść coś na podłogę, np. ołówek. Zaobserwuj, w którą stronę dziecko zwróci głowę, by zobaczyć co się stało
- poproś dziecko, by przyłożyło ucho do twojego serca i posłuchało jak bije
- daj dziecku zegarek i poproś by posłuchało jak tyka. Zobacz do którego ucha go przykładają.

ANALIZA RYSUNKU DZIECKA

W okresie 3 roku życia dziecka, a niekiedy w połowie 4 roku, pojawiają się BAZGROTY. W postaci ludzkiej można wyróżnić linię kolistą jako głowę i odnogi - odzwierciedlenie świata rzeczywistego. Jeżeli 4-letnie dziecko jest na etapie bazgrot, to mamy do czynienia z dzieckiem opóźnionym w rozwoju. Opóźnienie to może wynikać z uszkodzeń organizmu lub pod wpływem oddziaływania środowiska rodzinnego (nadopiekuńczość i brak samodzielności lub nie dostarczanie dziecku środków dydaktycznych).

W okresie przedszkolnym należy zwrócić uwagę na postać GŁOWONOGI. Około 5 roku życia zmienia się obraz postaci ludzkiej. Dziecko umieszcza ją na tle jakiegoś środowiska (dom, stół, kwiatki), jest ona coraz barwniejsza i posiada więcej szczegółów (szyja, ręce, nogi). Wraz z rozwojem rysunku rozwija się język komunikacyjny, wyobraźnia i emocje. Rozwój emocjonalny dziecka ujawnia się w kolorystyce obrazka.

ZNACZENIE KOLORYSTYKI BARW

Szary - nie chcą się angażować, są ostrożne, umiarkowane, chcą aby się nimi opiekować;

Niebieski - spokój, wrażliwość, pragnienie miłości, zacisza i ładu w środowisku rodzinnym, potrzeba uczucia i harmonii;

Zielony - zdecydowanie, tendencja do konserwatyzmu, niezależności, od wpływów zewnętrznych, wyraża postawę obronną, Znaczenie własnego "ja" i utwierdzanie go;

Czerwony - agresja, aktywność, świadczy o pełni życia i działania oraz sukcesu, o sile woli i pragnieniach seksualnych;

Żółty - spontaniczność, pogodne usposobienie, swoboda, otwartość, szukanie nowych możliwości, dążenie zrealizowania nadziei i oczekiwań;

Fioletowy - niezdecydowanie, łamanie kontaktów niezobowiązujących, nie realizowanie nowych możliwości;

Brazowy - dążenie do zakorzenienia i osiągnięcie bezpieczeństwa w środowisku rodzinnym, indywidualizm, często nie chcą się podporządkować innym jednostkom;

Czarny - odrzucają wszystko co mogłoby wpłynąć na ich punkt widzenia, protestuje w nowych sytuacjach lub zjawiskach, przejawia upartość jak i uległość;

Dzieci w wieku przedszkolnym wybierają kolory: czerwony, różowy, żółty(cytrynowy);

zielony jasny i ciemny, niebieski jasny i ciemny; szary, brązowy, czarny i biel;

Różowy - spontaniczność, krótkotrwałość, powierzchowność;

Nadmiar czerwoności świadczy o nadmiernym pobudzaniu. Zestawienie czerwieni i czerni świadczy o AGRESJI (zaburzenia procesów emocjonalnych).

Pomarańczowy - podrażnienie, różne hamulce w wykonywaniu działań, pobudzanie wewnętrzne;

Ciemny zielony - zwiększona wrażliwość na sytuacje w otaczającym świecie;

Jasny zielony - tonizacja, zrównoważenie, stabilizacja, wyciszenie;

Ciemny niebieski - próba kontroli własnych emocji (blokada rozwoju uczuć);

Biały - wysoki poziom lęku;

SYMBOLIKA PRZESTRZENI - ROZMIESZCZENIE ELEMENTÓW NA KARTCE

Nieprawidłowe rozmieszczenie elementów na kartce może świadczyć o zaburzeniach manipulacyjnych (blokada przedramienia) lub poznawczych.

GÓRNA LUB DOLNA CZĘŚĆ KARTKI - zablokowanie rozwoju przedramienia i ramienia.

LEWA GÓRNA ĆWIARTKA KARTKI - bierność życiowa dziecka, niechęć do angażowania się;

LEWA DOLNA ĆWIARTKA KARTKI - zajęcie się sobą, zatrzymanie się w rozwoju (regresja), dziecko chciałoby się cofnąć do wieku wcześniejszego

(infantylnizm);

PRAWA GÓRNA ĆWIARTKA KARTKI - siła aktywności, ale brak podporządkowania się (dziecko nastawione jest na cel ale go nie osiąga)

PRAWA DOLNA CZĘŚĆ KARTKI - wyrażanie siebie jako osobę, która nie osiąga sukcesów, nie spełniają się marzenia dziecka, nastawienie na porażkę

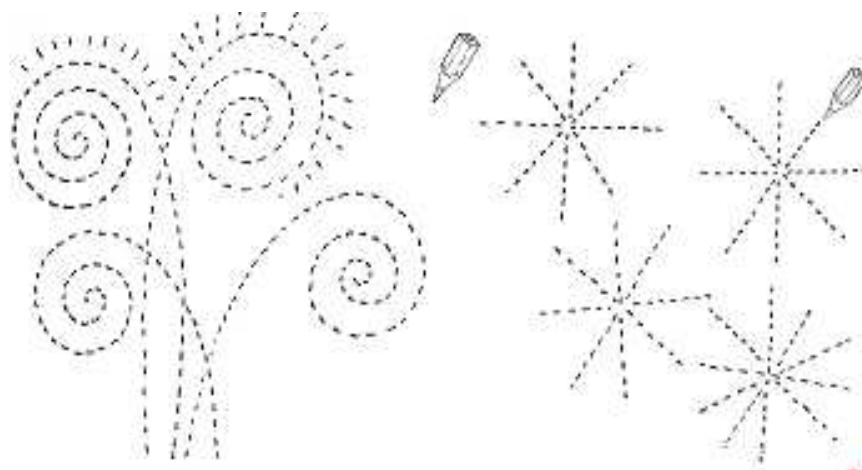
i negację.

GÓRNA CZĘŚĆ KARTKI - informuje nas o marzeniach dziecka, idealizmie, o dążeniu do tego czego nie ma;

DOLNA CZĘŚĆ KARTKI - świadczy o zmęczeniu, nerwicy, depresji;

Kolorowe zabawy dla 5 latków:

1. Narysuj po śladach kolorowy deszcz sztucznych ogni.

2. Dorysuj bałwankową rodzinę:

